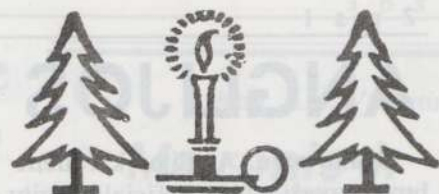

TĖVIŠKĖS AIDAI

KALĖDŲ SVEIKINIMAI

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per „Tėviškės Aidus.“ Trumpas, tradicinis sveikinimas tik \$10, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspausdinti „TA“ Kalėdų laidoje. Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Apmokėtus sveikinimus atsiųsti iki gruodžio 1 d., nes juos reikia sugrupuoti prieš leidžiant į kompiuterį

Prašome visų skaitytojų prisiųsti prenumeratą už ateinančius metus, o dar neapsimokėję už šiuos metus, nuoširdžiai prašome nebedelsti.

„Tėviškės Aidų“ Redakcija
ir Administracija

Nr 45 (1828) 1992 m. lapkričio mėn. 17 d.

XXXVII META I

Melbourne

Pabaltijo Šalių Universitetas Hamburge - Pinneberge

Žvilgsnis iš 45 metų atstumo

Algirdas Tupčiauskas

1940 metų birželio mėn., bolševikams okupavus Lietuvą, pirmieji šimtai lietuvių, gelbėdami savo gyvybę, pasitraukė į Vokietiją. Tarp jų didelę dalį sudarė inteligentai, eję svarbias pareigas valstybės administracijoje, kariuomenėje, kultūros ir švietimo baruose. Tokių jų žingsnių pagrįstumą patvirtino vėlesni, tuoj po mėnesio, liepos 11-12 dienomis sekę areštai, kuomet buvo suimta virš 2000 asmenų. Buvo suimti visuomenės veikėjai, žurnalistai, karininkai, mokytojai, mokslininkai, dvasininkai, turintys autoritetą tautos tarpe ir galėję pakenkti numatomam liepos 21 d. farsui apie „savanorišką darbo Lietuvos įstojimą į Sovietų Sąjungą“. Dar vėlesnis, 1941 m. birželio 13-16 d., masinis lietuvių tautos trėmimas, kuomet buvo išvežta per 34,000 žmonių, patvirtino ir įtikino, kad Maskvos komunistai Lietuvos statytinių rankomis siekia tautą palikti be inteligentijos ir tuo pačiu „palengvinti jai kelią į šviesų rytojų“.

Žvelgiant į iš Lietuvos pasitraukusių pasiskirstymo pagal amžių statistiką, krenta į akis, kad 44% jų buvo 17-35 metų. Tai pats aktyviausias ir brandžiausias žmogaus gyvenimo periodas, ir todėl nenustabu, kad didelė dalis šio amžiaus žmonių, nepaisydami pokario sunkumų, buvo pasiryžę ir ieškojo būdų įgyti ar kelti savo profesinį pasiruošimą, studiami mokytis į universitetus. Be to, Lietuvoje, karo metu siekiant apsaugoti kuo daugiau jaunų vyrų nuo tarnybos Reiche ar kariuomenėje, buvo plačiai atvertos universitetų ir kitų aukštųjų mokyklų durys. Šios patyrisios vyresnės kartos mokslinės inteligentijos iniciatyvos dėka nuo 1941 m. iki 1943 m. Vilniaus Universitete studentų kiekis išaugo nuo 1500 iki 2000, Vytauto Didžiojo Universitete jų padaugėjo nuo 1723 iki 2750, Veterinarijos Akademijoje - nuo 22 iki 115. Tokiu būdu, karo metu Lietuvoje buvo virš 5000 akademinio jaunimo, kurio beveik pusė pasirinko tremtinio kelią. Studentai išvyko kartu su universitetų profesoriais ir dėstytojais, o tėvynę palikusios mokslinės inteligentijos būrys dar niekuomet nebuvo toks gausus - 1944 metais Vakarų Europoje atsidadė apie 400 aukštųjų mokyklų mokslinio personalo darbuotojų.

Pabaltijo universitetas. Didžioji salė - aula magna.

Hamburge susibūrė Organizacinis Komitetas Pabaltijiečių Aukštiesiems Kursams steigti. Jį sudarė prof. Fr. Gulbis (Latvija), prof. J. Magiste (Estija) - jam išvykus, jį pakeitė prof. Ernst Julius Opik - ir Vladas Stankevičius (Lietuva). Šio komiteto lietuviškoji sekcija, naudodama anketas, 1946 metų pradžioje jau buvo surinkusi žinias apie Vokietijoje esantį lietuviškų aukštųjų mokyklų personalą ir studentiją.

1945 m. lapkričio mėn. Britų Užsienio Reikalų Ministerija sutiko, kad būtų įkurtas Pabaltijo Universitetas (Baltic University). Tą patį mėnesį buvo nutarta mokslą pradėti aštuoniuose fakultetuose: Medicinos, Chemijos, Architektūros ir Inžinerijos, Žemės Ūkio, Mechanikos, Matematikos ir Gamtos mokslų, Ekonomikos ir Teisės mokslų bei Filologijos. 1946 m. sausio 9 d. buvo priimtas Pabaltijo Universiteto Statutas, išrinkta vadovybė. Suvažiavus iš įvairių stovyklų profesoriams ir studentams, 1946 m. kovo 14 d. Hamburge prasidėjo pirmasis Pabaltijo Universiteto semestras.

Zinia apie universiteto įsteigimą Hamburge Vokietijoje buvo plačiai

paskelbta, ir mokytis trijų Pabaltijo tautų įkurtame universitete pareiškė nora virš 2500 pretendentų, tarp jų apie 1350 lietuvių. Kaip matome, norinčių studijuoti vien lietuvių kiekis per du mėnesius išaugo beveik du kartus! Pareiškusių norą studijuoti kiekis gerokai viršijo su Anglų karine valdžia suderintus universiteto organizatorių planus. Buvo vėl derinami priėmimo planai, ir pasiektas kompromisinis susitarimas, kad studentų kiekis neviršys tūkstančio (didžiausias studentų būrys mokėsi 1947 m. sausio mėn. - 1155).

Nors lietuvių sudarė didžiausią būrį tarp norinčių studijuoti, į universitetą daugiausia buvo priimta latvių - 496, lietuvių įstojo 355, o estų - 146. Tokį priimtųjų kiekį nulėmė ne kokie diskriminaciniai motyvai, o tai, kad latvių koncentracija Siaurės Vokietijoje buvo žymiai didesnė nei kitų, ir jie buvo labai aktyvūs, kuriant savo tautinį Universitetą. Lietuvių gi pastangos buvo nukreiptos steigti tautinį Universitetą Pietų Vokietijoje, kur buvo radusi prieglobstį didesnė jų dalis. Dėl pokario Vokietijoje neįveikiamų kliūčių lietuvių

negalėjo taip aktyviai, kaip latviai, formuoti savo akademinį centrą, ir todėl Pabaltijo Universitete dominavo latvių studentai. Nereikia užmiršti, kad tuo metu labai didelis lietuvių studentų būrys sustojo net į 32 vokiečių universitetus, tačiau tai atskira tema.

Pirmuoju Pabaltijo Universiteto prezidentu buvo išrinktas latvis prof. Fricis Gulbis, lietuvių rektoriumi - prof. Vitas Manelis, latvių rektoriumi - prof. Edgars Dundorfs, estų rektoriumi - prof. Ernst Julius Opik.

Universiteto branduolį sudarė Lietuvos, Latvijos ir Estijos universitetų bei kitų aukštųjų mokyklų dėstytojai. Jų kiekis nebuvo pastovus: 1946.V.21 dirbo 125, 1946.XI.6 - 193, 1947.VI.10 - 198, 1948.X.5 - 157.

Per visą Pabaltijo Universiteto gyvavimo laiką jame dėstė 57 lietuviai. Greta jų minėtinas vokiečių kalbininkas prof. Ernst Fraenkel, kuris, dirbdamas vokiečių Hamburgo Universitete, visą laiką kartu dėstė ir Pabaltijo Universitete. Lietuvių dėstytojų neaukštą nuošimtį sąlygojo tai, kad nemažai jų, gyvendami kitose zonose, vengė sunkių kelionių pokario Vokietijoje, o keltis į Britų zonoje esantį Hamburgą nenorėjo dėl ten buvusių blogesnių gyvenimo sąlygų.

Ne visuose Pabaltijo Universiteto fakultetuose buvo vienodai gausu dėstytojų. Apie jų kieki galima spręsti iš 1946 metų pabaigoje surinktų duomenų:

Pabaltijo Universitetą baigė 76 studentai, iš jų - 16 lietuvių, 53 latviai, 7 estai. Studentų kiekis Universitete nebuvo pastovus - jis nuolat kito: 1946.V.21 buvo 997, 1947.I.22 - 1155, 1947.II.8 - 1037, 1947.VI.1 - 925, 1948.IX.15 - 642, 1949.VII.18 - tik 486 studentai. Ši karta vyko dėl dviejų pagrindinių priežasčių: emigracijos ir pereėjimo mokytis į kitus vokiečių universitetus. Pvz., iki 1948.IX.15 iš Pabaltijo Universiteto emigravo 356 studentai, taip jų 158 lietuviai, o į kitus vokiečių universitetus vien 1946 m. rudenį tęsti mokslo perėjo 359 studentai, nes Pabaltijo Universitete išlaikyti kursai kituose universitetuose buvo užskaitomi.

Studentų gyvenimą universitete atspindėjo jų leidžiamas laikraštis (Nukelta į 3 p s l.)

ANGLIJOS KARALIENĖ DRESDENE

ĮVYKIAI

Spalio mėn. Anglijos karalienė buvo nuvažiavusi su oficialiu vizitu į Vokietiją. Po susitikimo su suvienytos Vokietijos vyriausybės nariais, karalienė nuvažiavo į buvusią Rytų Vokietiją, aplankyti Dresdeno miesto, kurį pereito karo metu, anglų aviacija žiauriai sunaikino. Vizito tikslas buvo ne atsiprašyti už beginklio miesto sunaikinimą, bet susitaikyti ir pamiršti viską kas įvyko.

Visi stebėjosi, kodėl 1945 m. vasario 13 d. buvo bombarduotas Dresdenas, kur jokių karinių taikinių nebūvo išskyrus karines ligonines. Dabar paaiškėjo, kad greičiausiai jis buvo sunaikintas Stalino ir Berijos prašymu, kadangi šalia 650,000 vietinių gyventojų, buvo 750,000 karo pabėgėlių, kurie bėgo nuo artejančio raudonojo amaro, nenorėdami, kad NKVD žudikai juos sunaikintų.

Į Dresdeną buvo pasitraukusios ukrainiečių, gudų ir rusų exilinės vyriausybės, bei tūkstančiai pabėgėlių iš visos Rytų Europos, kuriems grėsė sunaikinimas. Į Dresdeną buvo pasiūta ir apie 300 lietuvių karininkų laukdami naujo paskyrimo. Sovietams, jie visi buvo komunizmo priešai, todėl Stalinas norėjo, kad jie visi būtų sunaikinti.

1945 m. vasario 13 d. 10 va. vakaro 240 „moskitų“ lėktuvų pirmoje bangoje puolė beginklį miestą. Jiems baigus naikinimą atskrido antroji banga 500 Lankaster bombonešių ir trečioji banga šimtai Halifaks lėktuvų. Vasario 14 d. dienos metu atskridę 700 amerikiečių skraidančių tvirtovių ir šimtai liberatorių baigė naikinti miestą. Manoma, kad nuo bombų ir baisios ugnies, žuvo apie 250,000 nekaltų žmonių.

Sekančią dieną 350 anglų bombonešių buvo pasiūta su įsakymu sunaikinti Chemnitz miestą. Įsakyme lakūnams buvo parašyta: Šią naktį jūsų taikiny yra Chemnitz miestas, kad sunaikinti visus pabėgėlius, kuriems galbūt pavyko pabėgti iš Dresdeno“. Lakūnai dėl didelio rūko ir dumų iš degančio Dresdeno savo taikinio nesurado ir išmetė bombas į kitus miestelius.

Anglų aviacijos viršininko Harris įsakymas dėl „visiško pabėgėlių pribaugimo“ parodo, kad Dresdenas buvo puolamas, ne kariniams, bet politiniams tikslais, Stalinui prašant ar įsakant, kad sunaikinti į Dresdeną atbėgusius visų tautų laisvės kovotojus ir komunistinės vergijos priešus.

Prieš pusmetį senoji karalienė - Queen Mother, Londone atidengė paminklą anglų aviacijos bombonešių viršininkui Harris, nežiūrind Vokietijos vyriausybės ir Dresdeno gyventojų protesto. Paminklo statytojai į protestus įžuliai atsakė: „Mes karą laimėjome ir darome ką mes norime“. Dabar

Rašo Albinas Pocius

netikėtas karalienės pasirodymas Dresdenė, neatnešė laukto susitaikinimo, bet iššaukė naujus protestus, nors dabartinė karalienė yra visiškai nekaltas, nes tada dar ji nebuvo karalienė, o visus karo veiksmus įsakinėjo Churchill. Dresdenė žuvo ir daug lietuvių, kurie ten atbego tikėdamies ramybės demilitarizuotame mieste.

Sovietai pereito karo metu parodė didelį aktyvumą naikinant savo priešus. Prisiminkime tik, kad jie jau Jaltoje ir Teherane išsiderėjo iš Churchill ir Ruzeveltho, kad visi kazokai, rusų vlasivinkai ir ukrainiečiai būtų prievarta gražinti į sovietinį pragarą. Net būvusius belaisvius anglų sugrąžintus, gabeno tiesiai į Sibiro gulagus, o karininkus šaudė pasienyje, net anglams matant.

Po karo jugoslavai vis kaltino

kroatų, kad tie naikino Tito partizanus, bet vakarų spauda tylėjo, kad jų draugai komunistai be jokio teismo sušaudė 25,000 slovenų policininkų ir 120,000 kroatų belaisvių, kurie kaip ir kazokai apgaulės būdu buvo išduoti Tito partizanams. Kroatų belaisviai buvo ne savanoriai, bet savos valdžios mobilizuoti į kariuomenę ir juos pavadinti naciais ar vokiečių talkininkais nebuvo teisinio pagrindo, bet čia serbai kaip dabar Bosnijoje norėjo sumažinti kroatų skaičių, todėl ir pravedė baisias skerdynes.

Visi kriminaliniai nusikaltimai neturi būti nuslėpti, bet pasmerkti, kad ateityje jie vėl nepasikartotų. Anglų lakūnai kurie rizikavo savo gyvybėmis bombarduodami Dresdeną, nemanau tada nenujautė, kad jie ne Anglijos, bet sovietinės vergų imperijos naudai atliko tą niekšų darbą.

Maldos žygis

Už pilnutienę Lietuvos laisvę ir religinį jos atgimimą

Lietuva, kentėjusi okupacinį svetimųjų jungą ir su juo kovojusi ištisus dešimtmečius, 1990 m. kovo 11 aktu paskelbė savo nepriklausomybę. Deja, okupacinė Rusijos kariuomenė tebėra Lietuvoje. Jos grėsmė nėra pašalinta, o jos išvedimas iš Lietuvos žemių ne tikrai delsimas, bet ir kliudomas jėgą tebeturinčių imperinio nusiteikimo sluoksnių.

Religinis Lietuvos atgimimas žengia pradinius žingsnius. Jo veikėjų jėgos labai ribotos, o misijinė užduotis milžiniška. Ryskėja ateistinio režimo padaryta didelė dvasinė bei moralinė žala, ypač jaunimui.

Tokios didelės užduoties akivaizdoje jaučiame, kad vien savo žmogiškomis jėgomis viso to pasiekti negalėsime. Reikalinga antgamtinė pagalba, kurios dėka ir silpnos jėgos tampa stipriomis.

Dėl to kviečiame visus tautiečius į bendrą maldos žygį, pasinaudojant visiems prieinamais Rožinio malda, kreiptis į Visagalį Viešpatį per Išganytojo Motiną Mariją. Kviečiame kasdien sukalbėti bent vieną Rožinio paslaptį, pradedant 1992 m. spalio mėnesį. Jei atsiras bent 10% tokių maldos žmonių, susidarys stipri maldos armija, neregimu būdu kovojant už pilnutienę Lietuvos laisvę ir dorinį bei religinį jos atgimimą.

Kai II D. karo pabaigoje Austrijai rūpėjo priversti pasitraukti sovietinę armiją iš jos žemių, neturėjo tam karinės jėgos (7 milijonai austrų prieš 220 milijonų sovietų). Krašto tikintieji susitelkė

į maldos žygį: 10% austrų įsipareigojo kasdien kalbėti visą Rožinį. Atsirado 700,000 tokių maldininkų armija, kurios ginklas - malda laimėjo: sovietinė armija pasitraukė 1955 m. gegužės 13 d. Dar ir dabar tuo stebisi kariniai strategai bei istorikai.

1990m. vasarą kai jokie pasaulio kraštai Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo pripažinti nedrįso, JAV Lietuvos vyčiai suorganizavo Rožinio pynę: ištisą dieną ir naktį kuris nors iš jų kalbėjo Rožinį iki Lietuvos nepriklausomybės buvo pripažinta viso pasaulio šalių. 1991 m. vasarą Lietuvos vyčiai savo seime priėmė rezoliuciją ir toliau tęsti šią maldą iki iš Lietuvos bus išvestas paskutinis Rusijos kareivis.

Sie austrų ir Lietuvos vyčių pavyzdžiai skatina pradėti maldos žygį plačiausiu mastu. Juk minėtasis ginklas - malda yra visų mūsų rankose. Panaudokime jį savo tautos gyvybei stiprinti ir jos dvasinei bei valstybinei gerovei kelti. Telkime Rožinio maldos būrelius. Kiekvienoje parapijoje teatsiranda iniciatorių grupė ir nedelsiant tepradeda maldos žygį. Tęskime tą žygį iki pilnutinės Lietuvos laisvės bei nepriklausomybės įtvirtinimo ir religinio atgimimo suklestėjimo!

Paulius A. Baltakis, OFM,
vyskupas lietuviams
katalikams už Lietuvos ribų

Kankinių kraujas yra naujų krikščionių sėkla, - baigė savo žodį Jonas Paulius II, - dėl to prašykime naujųjų palaimintųjų užtarimo, kad Dievas pašauktų vis daugiau uolių jaunuolių į savo tarnybą, melskime, kad viso pasaulio kunigų seminarijos būtų atsinaujinimo versmės ir naujosios pasaulio evangelizacijos židiniai.

Published by E. Sidlauskas
22 Stradbroke Dve.,
St. Albans. 3021
President of the Lithuanian
Catholic Federation

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mioldažys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$30. Kituose kraštuose \$35. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus komiteto atstovas pranešė, kad sulaikomas kalinių išlaisvinimas Bosnijoje-Hercegovinoje, nes neatsirado šalių, norinčių buvusiems kaliniams suteikti prieglobstį. Kaip savo kalboje pasakė Raudonojo Kryžiaus organizacijos atstovas, kaliniai ir toliau liks kalinimo vietose, kur padėtis diena iš dienos blogėja. Situaciją gali visiškai sukomplikuoti besitartinanti žiema.

Kaip pranešė nuolatinė Lietuvos misija prie Jungtinių Tautų Organizacijos spalio 20 dieną Lietuvos ir Ekvadoro atstovai Jungtinių Tautų organizacijoje - ambasadoriai Anicetas Simutis ir Jose Ayala-Laso susitiko Ekvadoro misijoj New Yorke ir pasirašė bendrą komunikatą, kuriuo Lietuva ir Ekvadoras užmezgė diplomatinius santykius. Komunikate nurodyta, kad abiejų valstybių santykiai bus grindžiami tarptautinės teisės principais - ypač tais, kurie užtikrina valstybių lygybę, pagarbą jų nepriklausomybei, valstybinį suverenumą, teritorinį integralumą, nesikišimą į vidaus rekalus, taikingą ginčų sprendimą ir jėga įvykdytų teritorinių pakeitimų nepripažinimą. Ambasadoriais tarp Lietuvos ir Ekvadoro bus pasikeista vėliau, abiem šalim dėl to atskirai susitarus.

Italijos spauda vis dar daug dėmesio skiria netikėtiems Lietuvos Seimo rinkimų rezultatams. Siatema rašo ir Vatikano radijo dienraštis. Komunizmas, kuris atrodė jau likęs praeityje, - rašo Vatikano radijo dienraštis, - dabar, atrodo, ima atgyti nuo Rumunijos iki Lietuvos: raudonoji vėliava vėl ima plevesuoti Maskvos gatvėse, Vytauto Landsbergio ir Vaclavo Havelio, kurie laikomi intelektualų kovos prieš komunizmą simboliais, pralaimėjimas kelia baimę, kad baigiasi gražus sapnas, žlunga su džiaugsmu puoselėtos viltys. Buvusieji komunistai, - nesvarbu kaip juos pavadinsi, - reformatoriai ar revanšistai, pasinaudoja ekonominiu marazmu ir nestabilumu.

Popiežius Jonas Paulius II atskiroje privačioje audiencijoje priėmė apaštalinį nuncių Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje arkivyskupą Justo Mullor Garcia. Taip pat šv. Tėvas susitiko su Vilniaus arkivyskupu Audriu Bačkiumi ir Rygos arkivyskupu Janin Pujats.

Briuselyje įvyko jaunimo demonstracija prieš rasizmą Europoje. Demonstracijoje dalyvavo įvairių Europos kraštų atstovai - austrai, olandai, anglai, švedai, čekai. Daugiausia buvo vokiečių, atvykusių iš visų Vokietijos žemių.

Visiškai suprantamas kai kurių Vakarų visuomenės sluoksnių nustebimas ir nerimas buvusiųjų komunistų pergales Lietuvoje akivaizdoje, ypač kai tai liečia katalikiškąjį kraštą, tautą kankinę, kuri per ištisus dešimtmečius išlaikė gyvą tikėjimo liepsną ir nuolat priešinosi sovietų ateistiniam režimui. Jei tai būtų atsitikę Rumunijoje ar Serbijoje, dar būtų suprantama, bet, kad komunistai laimėjo Lietuvoje, tai tikra staigmena.

Maironio paminėjimas Krekenavoje

Teisingai sakoma, kad Lietuva yra rašytojų, ypač poetų, kraštas: Lietuvoje buvo ir dabar yra daug savo kūryba nusipelnusių žmonių, kurių tarpe ir nemaža kunigų, pav., prel. A.Dambrauskas - Adomas Jakštas, kan. J.Tumas-Vaižgantas, kan. K.Zitkus-Vincas Stonis ir daug kitų. Tačiau labiausiai suaugęs su mūsų tauta, artimiausias mūsų širdžiai - tai prel. Jonas Mačiulis-Maironis. Jo eilių moka ir mažas ir senas, jo dainos skamba ir artojų gryčiose ir koncertų salėse, jo giesmės giedamos kiekvienoje mūsų bažnyčioje, o jo „Graži tu, mano brangi tėvyne“ yra tapusi antruoju mūsų tautos himnu.

Taigi, Maironis visada yra mūsų širdyje, tačiau jo įvairių sukakčių metu savo meilę jam išreiškiame viešai. Taip atsitiko ir š.m. spalio mėn. 23 dieną Krekenavoje, kur Maironis popirmojo pasaulinio karo gyveno tris metus. Tą dieną krekenaviečiai drauge su svečiais iš Panevėžio, Vilniaus ir kitų vietovių paminėjo Marionio nuo gimimo 130 metų ir nuo mirties 60 metų sukaktis. Minėjimą organizavo Panevėžio švietimo skyrius, Krekenavos vidurinė mokykla, o bažnytinę minėjimo dalį - klebonas kun. P.Budriūnas.

Minėjimas prasidėjo pamaldomis Krekenavos bažnyčioje 12 val. 30

min. Pamaldose dalyvavo Krekenavos vidurinės mokyklos moksleiviai, pedagogai, svečiai iš Panevėžio ir kitų vietovių. Pagerbti Maironį atvyko J.E.Panevėžio vyskupas J.Preikšas, Maironio mokinys prel. K.Dulksnis, šių eilučių autorius ir kt. Sv. Mišias už Maironio vėlę aukėjo J.E. vysk. J.Preikšas, kuris savo pamokslė išskėlė Maironio nuopelnus Bažnyčiai ir tėvynei. Po šv. Mišių prie calūno, papuošto Marionio bareljefu, kurį supo būrys tautiškais rūbais vilkinčių mergaičių, buvo atgiedotas tradicinis „Libera“, o po jo šių eilučių autorius paskaitė du savo kūrybos eilėraščius, skirtus Maironiu.

Iš bažnyčios visi rinkomės į šventorių, kur buvo pratęsta Maironio sodintų ir dabar tebeaugančių medžių eilė - pasodintas ažuoliukas. Jį sodinant, moksleiviai padainavo Maironio dainą „Mylėk, lietuvi, tą brangią žemę“ ir liaudies dainą „Augo girioj ažuolėlis“. Tuo ir baigėsi pirmoji minėjimo dalis.

Po jos minėjimas buvo tęsiamas kultūros namų salėje, į kurią susirinko apie 400 žmonių. Rinkdamiesi dalyviai kultūros namų foje susipažino su gerb. Pajedaitės foto paroda Maironio gyvenimo tematika, taip pat su

Maironio parašytų knygų ekspozicija ir su sceną puošiančiais trimis dailininko R.Ničajaus paveikslais. Minėjimui vadovavo vidurinės mokyklos maironiečių ir ateitininkų vadovė Alma Ambraškaitė. Pirmas programos numeris buvo mokytojos Danguolės Jucytės „Marijos giesmė“. Po to mokytojas A.Graževičius skaitė referatą „Maironis - istorikas“, o moksleiviai padeklamavo Maironio eilėraščių. Daug įdomaus dalyviai išgirdo apie Maironį iš Vilniaus universiteto dėstytojos A.Zentelytės kalbos. Po jos Vilniaus Švedo aukštesniosios muzikos mokyklos choras žavėjo visus savo dainomis, kurių pretarpiais Panevėžio teatre aktorius Jausiejevas nuotaikingai paskaitė Marionio eilėraščių.

Taip krekenaviečiai su svečių pagalba pagerbė mūsų tautos atgimimo dainių Maironį, jo gimimo ir mirties sukakčių progą.

Baigiant, reikia pasymėti, kad, nors krekenaviečiai yra pastatę Maironiui akmens paminklą, įrengę bažnyčioje paminklinę lentą, o šventoriuje prie jo sodinto medžio pritvirtinę bareljefą, jie dar norėtų, kad būtų atstatyta sudegusi klebonija, kurioje tris metus gyveno mūsų dainius ir kurioje galėtų būti įkurtas Maironio muziejus.

Kun. Ant. Valantinas

Kun. Ant. Valantinas

Maironis ir Krekenava

*Didžiuojas mūsų Lietuva
Tauriuoju poetu Maironiu,
Didžiuojas ir Krekenava,
Nes jis tarp jos žavingų klonių
Gyveno tris metus,
Kaip svečias mylimas, brangus.*

*Kiekvieną rytą jis skubėjo
Iš klebonijos į bažnyčią,
Kur šventą Auką Atpirkėjo
Aukojo dėl krekenaviečių:
Jis, kunigas taurus,
Mylėjo kaimo žmonelius.*

*Jis gerbė šventąją Mariją.
Jai kūrė nuostabias giesmes.
Jas giedant, mūsų sielos gija,
Ir daromės tvirti vėl mes.
Tos giesmės šaukia mus
Pamilti Viešpaties namus.*

*Laisvu laiku dainas brandino
Ir apmatus poemoms brėžė,
Šventoriuje medžius sodino,
Grožėjosi krantais Nevėžio,
Kur vaikščiojo dažnai,
Kur liko jo minti takai.*

*Mylėkite, krekenaviečiai,
Maironį, posmus jo kilnius,
Kurie visus atgimti kviečia
Ir kvies: jie niekad nepražūs.
Nevėžis kol srovens,
Maironis su mumis gyvens.*

Vėl penimas nauju vardu pasivadinęs laisvės ir žmonijos žudikas

Juozas Žemaitis

Šiandien niekam nepaslaptis, kad rusiškieji generoliai, nors buvo komunistinėse išrūgose maudomi, visai nenori klausyti prez. Jeltsin'o, ir visur šūkauja, kad jie pasiruošę pavartoti net militarinę jėgą, jei tik kuri nors iš maskvinių „rojaus“ atsiskyrusi valstybė nuskriaustų juose paliktus rusiškus teroristus. Vakarai visai nežinojo, kad paskutiniaisiais Sovietų Imperijos laikais sovietų generoliai buvo pasiūlę priimti specialią karišką doktriną, jei kada nors bet kuri imperijos valstija mėgintų atsiskirti, tai kariuomenė ją tuoj pat sutvarkytų. Ši doktrina vyriausybės buvo priimta, pareiškiant, kad tai visiškai griežta valstybinė paslaptis. Be to, ten buvo aiškiai pabrėžta, kad rusų piliečiai, nežiūrint kur jie bebūtų už Rusijos ribų, jų teisės ir jų interesai (?J.Z.) bus apginami. Taigi, darosi visiškai aišku, kad tai buvo liečiama visos trys Pabaltijo

valstybės, kurios visiškai atsiskyrė nuo komunistinės Rusijos hegemonijos. Palikti šiose valstybėse komunistinės kariuomenės sašlavynų „herojai“ elgiasi kaip džunglių plėšrieji gyvuliai, vis stengdamiesi valstybių viduje sukelti net kruvinas riaušes, kad visas Pabaltijys vėl būtų prilipdytas prie buvusio caristinio Kremliaus.

Tiesiog sunku ir pamanyti, kuo gali baigtis, sakysime, ir su mūsų tėvynės Lietuvos laisve, jei tik ten pasigirstų - nesvarbu kieno šūviai - teroristo ruso ar užpulto lietuviu. Kaltas būtų lietuvis, tai ir aiškinti nereikia. Visiškai panašus pavyzdys buvo truputį daugiau, kaip prieš 50 metų. Sakykite, ar tada ką nors darė mūsų išgarbintas demokratinis pasaulis? Pašūkavo, pašūkavo ir užsičiauspė. O kai Hitleris griebė Staliną už gerklės, mūsų didieji demokratai piestu šoko

gelbėti Stalino, kuris savo viešpatavimo laikais išžudė milijonus visai nekaltų žmonių. Ir ligi šiandien neįmanoma pilnai apskaičiuoti, kiek bilijonų dolerių kaštavo Vakarams, kol per Antrąjį Pasaulinį karą paklupdė Hitlerį ir išgelbėjo iš pražūties žymiai didesnę žmogžudį Staliną.

Šiandien, reik manyti, jau niekam nėra paslaptis, kad Antrasis Pasaulinis karas visai kitaip galėjo būti užbaigtas. Kai Hitleris įsiveržė į nacionalistinę Rusijos komunistinę imperiją, Vakarai turėjo laikyti turimas prieš Vokietiją savo pozicijas ir stipria aviacijos jėga bombarduoti jos industriją, o ne ginkluoti Sovietų Sąjungą, netenkant daugybės laivų bei juose plukdomų kariškų reikmenų. Komunistinė Imperijos būtų žuvusi, o jos milžiniškose erdvėse ir pats Hitleris būtų visai išsikvėpęs. Pati Vokietija būtų buvusi vistiek nugalėta. Laikotarpis nuo karo pabaigos ligi dabar būtų buvęs visai kitoks. Galime būti tikri, kad rusiškam komunizmui žuvus, šiandieninis pasaulis nebūtų buvęs toks sujauktas ir nudažytas žmonių krauju.

Deja, jo perų Lietuvoje dar ligi šiandien užsiliko gana daug, nors pasivadino ir kitokiu vardu. Labai gaila, bet mūsų kairieji, nors save ir nelaiškė komunistais, susibičiuliavo su tuo nauju vardu ir suskaldė Lietuvos visuomenę. Atsirado net tokių, kurie ėmė sakyti, kad Lietuvoje laikomi tūkstančiai rusiško raugo karių, Lietuvai nėra pavojingi. Tokius galima pavadinti visiškais išsigimėliais, nes to tik ir laukė rusiškieji Maskvos imperialistai, kurie landydami po demokratinį pasaulį, vis tvirtina kad Pabaltijys po meškos letena pats sugrįš.

(„Laisvoji Lietuva“ Nr. 16, 1992)

Pabaltijo Salių Universitetas Hamburge - Pinneberge

(Atkelta iš 1 p s l.)

„Scientiae et artibus“, o profesūra savo mokslinius straipsnius spausdino leidinyje „Contributions of Baltic University“. Jų buvo išleista iš viso 68 numeriai. Taip pat buvo leidžiamas „Information Bulletin of Baltic University“, kurio išėjo 91 numeris.

Studentų organizacijos buvo vienijamos į bendrą visų tautų atstovybę, kuriai paeiliui pirmininkavo kiekvienos tautos atstovas. Buvo atgaivintos korporacijos ir jų tradicijos, slopintos rusų ir vokiečių okupacijų, aktyviai veikė skautai, ateitininkai, varpininkai, šviesininkai, neolitanai, vyko suvažiavimai, susirinkimai, pobūviai.

Mokslinė veikla, pradėta Pabaltijo Universitete, po jo uždarymo nenutrūko. Dar 1949 m. kovo 12 d. Detmolde buvo įsteigtas Baltų Institutas (Baltisches Forschungsinstitut), kuriam buvo perduota Universiteto biblioteka, archyvas, nedidelė spaustuvelė ir lėšos, o jo pirmuoju pirmininku buvo išrinktas prof. Vladas Stanka. Vėliau šis institutas persikėlė į Bonną.

„Tėviškės Aidai“ yra vienintelis Australijos lietuvių katalikų laikraštis. Visi juos remkime. Iš anksto prisiųskime prenumeratos mokestį, įrašykime „Tėviškės Aidus“ į savo Testamentą.. Katalikiška spauda reikalinga visada!

DĖMESIO! DĖMESIO! AR KEISIME BAŽNYČIĄ LIETUVIŠKOM PAMALDOM?

Kun. Juozas Petrauskas pateikė pasiūlymą: nuo Naujų Metų kiniečiai išeina iš St. Mary's bažnyčios, kuri sekmadieniais nuo 11 val. liktų laisva lietuviams. Ši bažnyčia randasi toje pačioje gatvėje kaip ir dabartinė mūsų šv. Jono bažnyčia Victoria Parade, tik ji labai arti Lietuvių Namų - vos 400 metrų nuo jų. Prie šios bažnyčios yra kiemas, kur ir darbo dienomis galima pastatyti automobilius. Parapijos tarybos nariai visi vienbalsiai pritaria tokiam persikėlimui tik reikia visų mūsų lietuvišką pamaldas lankančių žmonių pritarimo. Todėl dėl pamaldų perkėlimo į St. Mary's prie Lietuvių Namų - šaukiams visų pamaldas lankančių tikinčiųjų pasitarimas ir nubalsavimas lapkričio 29 d. sekmadienį, kada turėsime ir I Komunijos šventę, tuojau pat po pamaldų-bažnyčioje platesnis pranešimas ir norinčių pasisakymas ir balsavimas. Prašau visų pagalvoti kun. Pr. Daukny.

Kyla nauja palaimintoji

Kazimiera Kaupaitė, būsimoji Motina Marija, turėjo atlikti sunkią ir ilgą kelionę, kol galėjo įvykdyti savo gilų troškimą pasišvęst Dievui. Kazimiera gimė tyliame Gudelių kaime. Ramygalos parapijoje 1880 m. sausio 6 dieną. Penkta iš vienuolikos vaikų Kazimiera persisunkė gilaus pamaldumo dvasia savo vaikystėje. Iš savo tėvo, kuris buvo dvasiniu vadovu ne tik savo šeimoje, bet ir tarp savo kaimynų, ji išmoko skatinti kitus prie gero. 1892 m. ji atvyko į JAV šeimininkaut savo broliui kunigui Antanui Scrantone, Pensilvanijoje. Ketverių metų laikotarpyje JA Valstybės Kazimiera pirmą kartą susitiko su vienuolėmis mokytojomis ir pajuto pašaukimą apaštaliniam vienuoliniam gyvenimui. Grįžusi Lietuvon 1902 m., ji tvirtai nusistatė tapti vienuole mokytoja ir padėti Amerikos lietuviams, nes tas nebuvo įmanoma savo gimtojoje žemėje. Ji priėmė kun. A. Miluko pasiūlymą studijuoti Ingenbohlyje, Šveicarijoje, ruošiantis dalyvauti jo „Naujajame Projekte“ - lietuviškos sąjungos moterims, pasišventusioms pirmiausia platinti spaudą ir mokytojauti.

Kazimiera praleido trejus metus Šveicarijoje, kur Sv. Kryžiaus seserys ruošė ją darbui, kuriam ją Dievas šaukė. Tuo metu ji paprašė brolių kun. Antaną ir jo draugą kun. A. Miluką surasti kunigą, kuris imtųsi atsakomybės steigiamai kongregacijai. 1905 m. kun. A. Staniukynas sutiko. Dėka Dievo Apvaizdos naujoji kongregacija gavo nuolatinę dvasios vadovą bei moralinę paramą šio mokyto ir pamaldaus kunigo asmenyje.

Kun. A. Staniukynui pavyko išrūpinti Harrisburgo vyskupo, Shanahan'o globą būsimai Kongregacijai. Šio vyskupo prašymų Motina M. Cyrilė, Nekalčiausios Marijos Širdies airių Kongregacijos vadovė Scrantone priėmė Kazimierą ir dvi jo drauges - Juditą Dvaranauskaitę ir Antaniną Unguraitę - į savo naująjį.

Lietuviškos Kongregacijos steigėjoms, o pirmiausiai Motinai Marijai, reikėjo pereiti ištisas skaudžių bandymų jūras. Kiek drąsos su vargu veržtis per visas kliūtis! O tų kliūčių kartais užgriūdavo neperžengiami kalnai taip, kad jaunoji entuziastė pasilikdavo vieną vieną su beribiu savo troškimu. Net artimiausi jos prieteliai ir brolis nuleido rankas. Bet bandymų vilnys atsitrenkė į kietą kaip granitas jaunos mergaitės ryžtą - žūtbūt laimėti su Aukščiausiojo pagalba. Ji pasirodė pranešesnė už to meto lietuvių katalikų visuomeninius veikėjus savo būdo tvirtumu, valios energija, dvasiniu apaštališkumu. „Nors ant mūsų silpnųjų“, rašė ji, „negalima pasitikėti, bet Dievo pagalba negalima abejoti“. Priekaištai sudužo į būsimos Steigėjos tvirtą nuolankumo pagrindą. Ji neišsėdžia, nekaltina nieko, tik prašo. Jai nesvarbu savasis asmuo, svarbu neleisti žūti idėjai, dėl kurios tiek aukotasi.

Bandymas išlaikytas. Vyskupas ne tik neišsėdžia, bet visa energija griebiasi darbo greičiau vykdyti Amerikos lietuvių lūkesčius.

Ir štai 1907 m. rugpj. 29 d. Sv. Kazimiero Seserų Kongregacija buvo įsteigta. Kazimiera gavo vardą Ses. Marija, dvi jos bendrininkės -

Ses. D. Bronė Plečkaitytė Kaunas

Ses. M. Immaculata ir Ses. M. Concepta. Kaip džiaugsmingai ji dabar žvelgė į ateitį! Popiežius Pijus X patvirtino Kongregacijos įsteigimą 1907 m. rugpj. 30 d. Arkivyskupas Quigley parinko vietą Motiniškam namui Čikagoje 1911 m.

Auklėjimo apaštalavimą lietuviams Motina Marija su savo dviem draugėmis pradėjo M. Carmelyje, Pa. 1908 m. Laikui bėgant, padaugėjus narėms, pasipylė visoje Amerikoje Seserų Kazimieriečių vadovaujamos lietuviškos mokyklos, darželiai, ligoninės, senelių namai. Čikagoje atidaryta aukštesnioji mokykla. 1913 m. ji išrinkta Generaline Vyresniąja ir toms pareigoms buvo perrenkama iki jos mirties. Per 27 metus ji nešė šią atsakomybę su didžiausiu nuolankumu ir meile.

1920 m. Motina Marija su keturiomis seserimis įkūrė Seserų Kazimieriečių vienuolyną Lietuvoje, Pažaislyje. 1933 m. švenčiant Kongregacijos sidabrinę sukaktį, Lietuvos Vyriausybė suteikė aukščiausius Gedimino ordinus Motinai Marijai ir jai daug talkinusiai Motinai Cyrilei.

Toliau Kongregacijos apaštalavimą Motina Marija praplėtė

į ligonių slaugymą bei senelių globą. Planavo pasiūsti seseris į Argentiją pas tenykščius lietuvius, bet tai buvo įvykdyta tik 1941 m. po jos mirties.

Motinos Marijos apaštalinė veikla buvo ugdoma giliu tikėjimu bei pamaldumu į Kristų Eucharistijoje, į Dievo Motiną Mariją, taip palaikiant ramybės bei džiaugsmo dvasią jos dinamiškos veiklos gyvenime.

Paskutiniaus savo gyvenimo metais Motina Marija sirgo vėžiu. Nežiūrint sunkios ligos, ji tęsė savo pareigas, kol galėjo. Tai tikros drąsos, kantrybės. Ji mirė 1940 m. bal. 17 d. Čikagoje.

Tuojuo po mirties pradėta melsti jos užtarimo ir sulaukta žymių malonių. Užvesta jos palaiminimo byla Romoje. Ten 1988 m. rugs. 6 d. Šventųjų skelbimo Kongregacija suteikė tam reikalui oficialų patvirtinimą - Nihil obstat (reiškia: Nėra kliūčių). Čikagos arkiv. J. Strich patvirtino jos beatifikacijai išmelsti maldą 1943 m. bal. 9d.

Dabar toliau renkama medžiaga apie jos gyvenimą ir veiklą.

(Reikia manyti, kad bus deramai atžymėta ir palaimintojo arkiv. Jurgio Matulaičio, M.I.C. didelis įnašas seselių kazimieriečių klestėjimui. Red.)

Lietuvos atkūrtos Kariuomenės 72 Šventė Švęskime mūsų Lietuvos patriotines ir tautines šventes

Rašo Balys Steckis

Tradiciniai kasmet, minėdami Nepriklausomos Lietuvos kariuomenės šventę, esame pripratę prisiminti mūsų tautos priskelimo herojiškas dienas - savanorių, karių, partizanų bei šaulių žygius, jų kovas, kančias bei nuopelnus atstatant nepriklausomą Lietuvos valstybę po ilgo rusų caro 120 metų vergijos laikotarpio.

Lietuvos sostinėje Vilniuje 1918 m. lapkričio 23 dieną, nepriklausomos Lietuvos vyriausybė paskelbė atkurianti savo garbingą kariuomenę.

Pirmieji kariuomenės kariai - savanoriai - kūrėjai 18 m. partizanai ir šauliai atliko didelius tėvynei žygius. Kruvinose kovose su bolševikais, bermontininkais, vokiečiais ir lenkais už savo tautos laisvę ir Lietuvos valstybės nepriklausomybę tarp 1918 ir 1920 metų tik kautynių laukuose žuvo apie pusantro tūkstančio Lietuvos kariuomenės karininkų, kareivių, partizanų ir šaulių. Daug daugiau mirė nuo žaidimų arba nuo ligų. Visose kovose su Lietuvos priešais mūsų kariuomenė neteko 4,256 savo gausių kovotojų, bet kiek Lietuvą neteko miško laisvės kovotojų-partizanų. Tokia brangia kaina buvo atpirkta mūsų valstybės laisvė ir nepriklausomybė.

Šiandieną kiekvienas lietuvis ar lietuvi, kurie dirba dieną ir naktį Lietuvai ir jos laisvės atgavimui, yra tautos karys ir jį kartu mes turime pagerbti.

Kariuomenės vaidmuo Lietuvos valstybės istorijoje yra nepaprastas. Senais istorijos laikais jis gynė

Lietuvą nuo kalavijuočių, kryžuočių ir besiveržiančių į vakarus puslankinių tatorių, mongolų. Bekovodami su visais tais pavojaus, lietuvių kariuomenė dar turėjo jėgos išplėsti Lietuvos ribas rytuose. Jos rubežius siekė beveik Maskvos vartus, o pietuose buvo pasiekę net Juodąją jūrą.

Reikia pažymėti, kad išplėtimas Lietuvos teritorijos nebuvo grobuoniškas. Kur tik valdė lietuviai, ten buvo tvarka ir teisingumas. Kol Lietuvos vadai turėjo dvasinius ryšius su savo kariais, tol valstybės plotai ir galybė didėjo ir stiprėjo.

Įsigalėjus unijai su lenkais ir 1430 m. mirus Vytautui Didžiajam, buvę geri Lietuvos politikai palaipsniui pavirto politikieriais. Buvusi didi galybė pradėjo mažėti, kol pagaliau, 1795 m. įvyko trečiasis Lietuvos-Lenkijos padalinimas ir laisvė lietuvių tautos visai išnyko.

Sauklių Trimitų Balsas pirmasis Lietuvos laisvės šūkis paskelbtas iš Lietuvos sostinės Vilniaus pasklido po visa pasaulį, jis pasiekė net tolimiausius kraštus. Pradėjo rinktis visi gausi ir ištikimiausi lietuvių tautos vaikai. Iš kaimų, miestų, iš tolimiausių svetimų kraštų, vyrai skubėjo ginti jaunos šalies laisvę. Artojus metė arklą, jaunolis moksleivis, palikęs mokyklos suolą, greta jo eilinis darbininkas. Griebė ginklą ir stojo į savanorių-kūrėjų būrius.

Sunkūs pirmieji kovų žygiai apvainikavo pirmuosius Lietuvos kariuomenės darbus. Pirmieji Lietuvos kariai į laimėjimą ėjo didžio vargo ir arškečių keliais. Sunki kova buvo dėl laisvės, gausiai aplaistyta krauju Lietuvos žemė, o

Į Jubiliejinę Stovyklą!

Sydnejaus „Aušros“ Tuntas kviečia Jus dalyvauti mūsų ruošiamoj rajoninėj stovykloj. Rajono vadija nutarė šią stovyklą paskelbti Jubiliejine Stovykla atžymėti lietuviško skautavimo 75 metų sukaktį.

Stovykla vyks „Camp Coultts“ stovyklavietėj, Waterfall, netoli nuo Sydnejaus, nuo 1993 m. sausio 2 dienos iki sausio 10 dienos. Prašome stovyklautojų atsirasti stovyklavietėje sausio 2 dieną prieš pietūs ir įvažiuoti sausio 10 dieną tiesiai po vėliavos nuleidimo (apie 1 val.p.p.). Paskutinę dieną pietų stovykloj nebus.

Stovykloje bus sekančios pastovyklės: Vilkiukų/Paukštyčių; Skaučių; Skautų; Vyresnių Skaučių; Skautų Vyčių; Skautininkų; Skautininkių; Akademikų Skautų; Tėvų.

Paukštytės ir Vilkiukai miegos barakuose. Kiti miegos palapinėse. Prašau kiekvieną tuntą atsivežti savo palapines, nes „Aušros“ tunto palapinės nėra talpios. Taip pat prašau, kad stovyklauti norintys tėvai atsivežtų savo palapines ir kitus reikmenis maloniam stovyklavietės įsirengimui, nes skautų/skaučių užsiėmimuose ir virtuvėj tėvai nedalyvaus. Kasdien numatoma atskiri užsiėmimai skautininkams/kėms ir vyr. skautėms bei vyčiams, kuriuose ir tėvai kviečiami dalyvauti.

Atvažiuojančius tėvus iš anksto prašau padėti palaikyti bendrą tvarką, kur reikalinga, pavežioti vaikus ir patarnauti stovyklos krautuvėlėj, kuri bus atidaryta kasdien nuo 1.30 p.p. iki 3.30 p.p.

Stovyklos mokestis vienam \$10 už dieną, (\$90 už pilną stovyklą), šeimai už visą stovyklą - \$300, nežiūrint kiek šeimoj vaikų.

Traukinio bilietas nuo Sydnejaus iki Melbourne yra \$42.50 studentams, \$49 suaugusiuoms.

Jei turite klausimų, kreipkitės į mane, namų tel. (02) 818 3393, darbo tel. (02) 228 8605.

Iki pasimatymo Jubiliejinėj Stovykloj!

Budėkime!

s.fil. Eglė Garrick
„Aušros“ Tunto tuntininkė
Jubiliejinės Stovyklos
1993 viršininkė

Zimbabvėje pradėtas leisti

naujas katalikiškas laikraštis „Katalikų bažnyčios naujienos“. Laikraščio tiražas - 23 tūkstančiai egzempliorių. Laikraštis leidžiamas angliškai.

jos kalneliai nusagstyti žuvusių karių, partizanų ir šaulių kapais. Tad šiandien švęsdami šią lapkričio 23 dieną, pagerbdami visus tuos, kurie heroiškoje kovoje žuvo, nepamiršome, kad lenkiame savo galvas ir reiškiamo gilią pagarbą už didvyrišką darbą.

Reiškiamo pagarbą ir tiems mūsų tautos darbuotojams, kurie pasišventę dirba tautinį ir kultūrinį darbą, čia ir ten Lietuvoje.

Adelaidės Lietuvių Katalikų Moterų Draugijos visuotinis susirinkimas (Atskleista visų metų veikla)

Susirinkimas vyko spalio 11 d. Klebono svetainėje. Dalyvavo 22 narės.

D-jos vald. pirm. Salomėja Vasilauskienė pakvietė Dvasios Vadą sukalbėti maldą, į prezidiumą: pirminkauti S. Pusdešriene, sekretoriauti R. Kubiliene.

Sus-mo pirm. padėkojo už pasitikėjimą. Vietoje žodžio paskaitė maldą į šv. Dvasią.

Paskaičius Sus-mo darbotvarkę, keli punktai buvo sukeisti vietomis.

Į Mandatų komisiją išrinkta: T. Gasiūnienė, B. Budrienė, G. Damasevičienė.

Pereitų metų protokolą perskaitė Z. Vencienė.

V-bos pirm. S. Vasilauskienės pranešimas buvo šiltas, sklandus ir stebinančias nuveiktas darbas. Veiklos metai nuo 1991.XI.15 ligi 1992.X.11. Valdybą sudarė:

Pirmininkė - Salomėja Vasilauskienė, Sekretorė - Elena Baltutienė, Kasininkė - Stefa Čiplienė, Parengimams - Agota Kaminskienė ir Jovita Vosylienė, Ligonių lankytoja - Judita Nekrošienė, Sekmadienių pietų orgaizatorė - Pranė Horokienė.

Šalia valdybos dirbo:

Maldos organizatorė - Teresė Gasiūnienė,

Bažnytinių rūbų tvarkytoja - Valerija Masionienė, jai susirgus, pavadavo - Elena Baltutienė.

Bažnyčios puošėja - Birutė

Budrienė, jai susirgus, pareigas perėmė J. Vosylienė.

Kiemo ir virtuvių priežiūra - Stasė Bardauskienė.

Revizijos komisiją sudarė:

Z. Vencienė, L. Gudiškienė, B. Budrienė.

Pirmasis parengimas buvo „Pavasario balius“ ir užbaigti darbo metai antruoju „Pavasario baliumi“. Suroošta: Kūčių vakariene. Kalėdų laikotarpyje sekmadieniais po 11 val. šv. Mišių Parapijos salėje buvo patiekta kava su pyragais. „Siupinys“ - programa paruošta ir sudaryta V. Opulskio, buvo įdomi, V-ba apdovanojo programos dalyvius ir suruošė per pertrauką kavutę su pyragais, po programos vaisės scenos dalyviams. 3 pabendravimai. Net 8-tuonerios „Sermenys“ ir kelios „Ketvirtinės“ su Mišiomis ir pusrytėliu. Kiekvieną sekmadienį, išskyrus Kalėdų laikotarpį ir Velykas, Parapijoje suorganizuoti pietūs.

Selpta: Verbų sekmadienį buvo suruošta mugė loterija, pietūs badaujantiems ir Lietuvos Bažnyčiai paremti. „Caritas“ Lietuvoje. Liškiavos Bažnyčia, gautas kun. V. Zubavičiaus, šios bažnyčios klebono laiškas, prašant paramos atremontuoti bažnyčios vidų. Labai nuoširdus laiškas su Kalėdaičiais, kuriuos panaudosime šių metų Kūčiose. Tam tikslui buvo suruošta mugė ir loterija - visa popietė ir renkamos aukos sąrašais. Sudėta stabi parama, Net \$1,000 kun. V. Zubavičiaus laišką ir Kalėdaičius atvežė viešnia iš Lietuvos A. Vosylienė, kuri čia viešėdama su D-ja nuoširdžiai bendravo. Per ją, grįžtančią Lietuvon V-ba pasiuntė

kun. V. Zubavičiui į atlapą Kryželį, o jai įsegė D-jos ženklelį ir padovanojo Rožinį.

Vilkaviškio vysk. J. Zemaičiui prašant parūpinti religinių skaidrių, V-ba nupirko skaidres iš Kristaus gyvenimo, Klebonas padovanojo 5 knygas ir V-ba nupirko Pirmos Komunijos ir Sutvirtinimo Sakramentui paruošimo knygeles kun. V. Zubavičiui ir vysk. J. Zemaičiui pirmininkė pati įteikė dovanas lankydamasi Lietuvoje.

„Vities“ darželis paremtas pinigais ir siuntiniais: 3 rūbėlių siuntiniai pasiūsta Kalėdose, šokaladinių kiaušinių siuntinys - Velykose.

Pinigine suma paremta „Šv. Kazimiero Kolegija“ Romoje, „16-tos Vasario“ gimnazija Vokietijoje, „Tėviškės Aidai“ Melbourn'e.

Adelaidėje remta: „Šventad Balsas“, „Adelaidės Liet. Žinios“, Radijo valanda, Adelaidės Lietuvių mokykla, Jūratė Aniulytė-Tumėnienė.

Parapijos tarybos ruošta „Užgavėnių“ baliuje su pagalba kepta blynai.

Už kiekvieną lietuvį, laidojamą iš šv. Kazimiero bažnyčios buvo užprašytos šv. Mišios. Draugijos narėms padėkos gėlių vainikas ar puokštė, atsisveikinimo žodelis, pareikšta užuojauta per spaudą, ketvirtinės.

Vasario mėn. 10 d. mirė ilgametė D-jos narė, buv. Vald. pirm. ir kasininkė, ištikimoji D-jos vėliavos nešėja A.†A. Stefanija Jankauskienė. Per šv. Mišias prie karsto budėjo D-jos narių Garbės sargyba, išlydėjo su D-jos vėliava, vainiku, palydėta į Amžinojo poilsio vietą. Suroošta „Sermenys“, dalinai iš Jos paliktų \$100. A.†A. A. Krivickui, D-jos narės Vyru mirus, suruošta Ketvirtinės - šv. Mišios, pusrytėlis.

Tuo laiku, kai pirmininkė buvo išvykusi Lietuvon, ją pavadavusiai Stefai Čiplienei vadovaujant, buvo suruošta mūsų Klebonui - Dvasios Vadui puikios 70-ties metų Jubiliejinės vaisės - pagerbimas.

Draugijos šventė švesta 15 ir 16 d. rugpjūčio - šeštadienį D-jos paruošta Radijo valanda; sekmad. rugpjūčio 16 d. šv. Valanda su Švč. Sakramento Adoracija, Rožinio malda. D-ja dalyvavo su vėliava, narės tautiniais rūbais pasipuošusios.

Draugijos vald. narės, pakviestos Australian National Catholic Womens League, dalyvavo Katedroje Mišiose ir pabendravime.

Pirmininkė nuoširdžiai dėkojo šalia valdybos dirbusiom: Stasei Bardauskienei kiemo ir virtuvių tvarkytojai, pavartojo gražų žodelį - tai auksinis gintarėlis. Teresei Gasiūnienei už sklandžiai organizuotas maldas įtraukient ir vyrus. Juditai Nekrošienei, kuri be valdybos darbų, nuolatos su meile lankiusi ligonius ligoninėse, namuose ir slaugymo namuose.

Dvasios Vadui kun. J. Petraičiui už dvasinius patarnavimus, bendravimą, pastiprinimą ir paramą. Parap. tarybai „Caritas“ už sandėly įrengtas spintas.

Narėms už pagalbą virtuvės darbuose, ypač: O. Sudintienei, A.

Strimaitienei, A. Krivickienei, D. Beckerienei, A. Miliauskienei, gaminusioms pietus, kavai pyragus. Jų visų pagelba labai palengvino V-bos darba.

Atsiprašė, jeigu ką užgavo veiklos metų bėgyje, jeigu ko nepamirėjo savo pranešime. Pareiškė, kad V-ba pasitraukia, tikisi, kad atsiras pailsėjusių D-jos narių sudarančių naują valdybą. Išreiškė padėką Marijai Motinėlei - Draugijos Globėjai už suteiktas malones valdybos darbuose. Sus-mi padėkojo už išklausymą ir kantrybę.

Kasininkė S. Čiplienė patiekė trumpą aiškų pranešimą:

Veiklos metų pajamos	\$6,784.46
Išlaidos	\$5,176.13
Likutis	\$1,608.33

Revizijos komisijos pranešimą perskaitė Z. Vencienė. Patikrinus kasos knygą, rasta, kad pajamų ir išlaidų dokumentai atitinka kasos knygai.

Toliau sekė pietų organizatorės p. Horokienės pranešimas, kuri perskaitė sąrašą davusių pietus sekmadieniais Parapijoje, padėkojo už šį darbą.

Maldos organizatorė T. Gasiūnienė padėkojo, kad mielai prisidedame prie Rožinio maldos pravedimo ir susirenkame maldai. Kvietė, kad daugiau narių sutiktų būti lektorėmis sekmadienį šv. Mišiose.

Ligonių lankytojos Juditos Nekrošienės pranešime sužinojome, kad lankyta 64 kartus. Prieš Kalėdų aplanko visus senelių namuose su širdingu pasveikinimu D-jos vardu ir maža dovanėle. Sakėsi malonu lankant pastebėti lankomųjų veiduose, pamačius ateinant, džiaugsmą ir dėkingumą, bet labai skaudų, kai pamata, kad prieglaudose lankomieji kasmet silpsta, kaikurie nebeįstengia kalbėti, neatpažįsta. Aplankiusi paprašo Dievulio juos laikyti savo globoje.

Bažnytinių rūbų tvarkytoja - Valerija Masionienė turėjo operaciją, ją pavadavo Elena Baltutienė. Viskas labai tvarkingai užlaikoma, jai dar netekę skalbti.

Visi pranešimai, Sus-mo pirmininkei padėkojus priimti plojimu.

Diskusijos dėl pranešimų. Ilgiau sustota ties sekmad. pietų gaminimo. Buv. Vald. pirmininkė nusiskundė, kad yra sunku su sekmadienį pietumis, neturime kas juos pagamintų. D-jos narė G. Kazlauskienė pasisakė sutinkanti kas antrą sekmadienį pagaminti pietus. Tokiu atveju, prisidėjus organizacijoms ir narėms prie pietų ruošos, galėsime pietus dar išlaikyti.

Dvijos Vado kun. J. Petraičio žodis buvo tąsa šios dienos pamokslų dėkingumo tema. Dėkojo V-bai metuose nuveiktus darbus, palinkėjo ištvermės ateities darbe. Ragino pasinerti maldoje, Dievui padedant toliau gyvuoti.

Valdybos rinkimai. Tai pats sunkiausias Sus-mo punktas. Mūsų Klebonas pasisakė net bijąs ateiti į D-jos Sus-mą, nes visada labai sunkiai išrenkama V-ba, bet išrinkus gražiai ir nuoširdžiai dirba.

Sus-mo pirmininkė padėkojusi už gražų nuoširdų darbą, pasiūlė valdybai pasilikti dar vieniems metams. Ne visom V-bos narėms sutikus, siūlyta kandidatuoti. Šiaip

taip surašius 4-rias kandidates, ilgai kol suradome penktąją. Plojimu išrinkta 5-kių narių V-ba. Tai: S. Vasilauskienė, G. Kazlauskienė, J. Vosylienė, Pr. Korokienė, S. Pusdešrienė.

Sekančių metų veiklos planą papunkčiui skaitė Sus-mo pirmininkė. Aptarėmė ar priimame. Daugumai pritariant atsisakėme „Pavasario“ balius ruošos. Kiti parengimai paliko pagal valdybos pajėgumą.

Revizijos komisija liko ta pati: B. Budrienė, L. Gudiškienė, Z. Vencienė.

Šalia V-bos dirbusios narės sutiko savo darbą tęsti toliau.

Klausimai ir sumanymai. Buv. pirm. S. Vasilauskienė siūlė persvarstyti D-jos įstatus. Išrinkta tam reikalui komisija: T. Gasiūnienė, B. Budrienė, Z. Vencienė. Valdybai pakvietus, Valdyba kartu su išrinkta komisija įstatus peržiūrės, nuspręs kas keistina.

Uždarymas. Sus-mo pirm. Dvasios Vadui, buv. valdybai ir narėms už visų metų sėkmingą darbą, pasveikino 2 naujas nares. Baigėme sugiedodamos giesmę „Marija, Marija“.

Salėje buv. Valdybos paruoštas užkandėlis pratęsė Sus-mą jau be rūpestėlių. Sugiedojo „Valio, Valio“ vardo dienoje Žinai Vencienei ir mūsų Dvasios Vadui 45 metus esant Marijonų - vienuoliu - „Ilgiausių metų“.

Dieve, globoki mūsų D-ja, padėki naujai valdybai.

Kai išgirsti metų bėgyje nuveiktus darbus, stoja akyse V-bos narių pasiaukojimas. LKM D-ja savo tikslais ir visais atliekamais darbais tikra Parapijos šeimos Motulė. Kiekviena D-jos narė, kuri dar pajėgi, pajutusi tai, teateina į talką V-bai, kuri apsiima tą mielą, bet sunkią našta tęseti vėl iščius metus. Malonu buvo matyti visada besišypsantią, kiekvieną išklausančią, kiekvieną prašymą nuoširdžiai reagujančią V-bos pirmininkę ir visas V-bos nares, tik vis stebėjomės jas - tas pačias visur esančias, visur savo darbu prisidedančias. Ateikime talkon visos narės, bus lengviau ir smagiau.

S.P.

Aukos Prisikėlimo Bažnyčios, Kaune, atstatymui

\$180 Pelnas iš pietų Liet. Namuose
\$120 Melb. Pensininkų Sąjunga
\$100 Melb. Gyvojo Rožančiaus būrelis
\$100 E.&V. Stagiai
\$20 V.&O. Salkūnai
Nuoširdus aciū už aukas.

Melb. Liet. Katalikų Moterų D-jos valdyba

PADEKA

Nuoširdus aciū už mūsų parėmimą aukomis:

\$3000 Australijos Lietuvių Fondas
\$500 Ko-op „Talka“
\$500 A.†A. Onos Miniotienės auka gauta per V. Kuncaitį ir M. Sodaitienę.
\$20 I. O'Dwyer
\$20 A. Bajoras
Melbourn „Dainos Sambūris“

„O šventas, lietuviškas žodi...“

Juozas Mikštas

Š.m. spalio 31-ą dieną Adelaidės ateitininkai sendraugiai šv. Kazimiero parapijos salėje suruošė berods jau 33-čią tradicinę literatūros vakarą. Gražiai papuoštoje scenoje atidarymo žodį tarė E. Varnienė, o toliau sekė šiais metais ypatingai turtinga ir gausi programa.

Pirma dalis pilna įvairenybių-humuro, rimtos poezijos ir prozos, na, ir muzikos. Štai V. Dumčius paskaitė net du savo sukurtus apsakymus, kuriuose kiekvienas žodis prasideda raide „p“. Tai stebėtinai triukas, turint omenyje, kad autoriui jau virš 80 metų... Savo kūrybą skaitė V. Janulis (poezija) ir Br. Mockūnienė (proza). Jau plačiai pagarsėjusi mūsų poetė L. Šimkutė perdavė keletą savo poezijos kūrinių, duodama įvadus ir paaiškinimus. Jos svari poezija šį kartą nuskambėjo minoriniais tonais - gal todėl, kad poetė visai neseniai grįžo iš Lietuvos?... Kitas „sugrįžėlis“ iš tėvynės, J. Stačiūnas, skaitė savo įspūdius liečiančius Lietuvos spaudoje paplitusius anglicizmus, svetimžodžius, barbarizmus ir kitas lietuvių kalbos tėvynėje keistenybes, kurios mums tikrai režia akį ir ausį. Rašinys pateiktas feljtono formoje buvo iš tikrųjų, labai juokingas, jei nebūtų liūdna, kad mūsų kalba iškraipoma... Toks buvo „Voyage Lietuvon...“

Pakeisti nuotaikai, Marija Dumčiuvienė paskambino pianinu F. Schubert'o Impromptu Op. 90, K. Vanagienė perskaitė vertimą iš

anglų kalbos „Raudonodžio vado laiškas prezidentui“. Tai emocijomis persunktas laiškas apie „ekologiją, civilizaciją ir technologiją“.

Pirmoji dalis užbaigta labai vykusiu, gyvenimišku V. Baltučio feljtonu „Pasidalinimas bėdomis“. Tai - du laiškai: vienas iš Lietuvos, o kitas - atsakymas jį iš Australijos. Puikiai pavaizduotas mūsų santykių su giminėmis Lietuvoje aktualijos. Skaitė pats autorius, sukeldamas daug juoko.

Po pertraukos, skaniai pasivaissinus kava su pyragėliais, ar aplankius barą, sekė antroji vakaro dalis. Ją galima skirti į du skyrius: Maironio prisiminimas, ir šiais metais mirusio rašytojo Antano Vaičiulaičio paminėjimas. Sietynas Kubilius padeklamavo Maironio „Satrijos kalnas“ ir „Vakaras ant Keturių Kantonų ežero“. Moterų kavartetas „Nemuno dukros“ Maironiui pagerbti padainavo tris pritaikytas dainas: „Prie jūros“, „Vilniaus sapnai“ ir „Dubysa pavasarį“. Nors ir nepilname sąstate, „Nemuno dukros“, kaip visuomet, labai gražiai atliko savo dainas, maloniai nuteikdamos klausytojus. Vadovavo S. Pusedriene. Toliau sekė Ant. Vaičiulaičio pristatymas, kurį atliko aktorius V. Ratkevičius, nupasakodamas rašytojo biografiją ir paminėdamas svarbiausius jo kūrinius. Staigmena - scenos vaizdelis, epizodas iš A. Vaičiulaičio „Valentinos“, kurį scenai pritaikė ir

režisavo Elena Varnienė. Vaidmenis atliko A. Patupienė, N. Skidzevičius ir V. Ratkevičius. Tai labai vykęs trumpas vaizdelis, gerai atliktas, davęs mums nors greitą žvilgsnį į autoriaus kūrybą. „Valentinos“ veiklą atskirai apibūdino V. Ratkevičius.

A. Vaičiulaičio pasaką „Uodas“ paskaitė V. Marcinkonytė, o po to sekė kitas to paties autoriaus scenos vaizdelis „Červenėje sušaudytų sielos stovi prieš Viešpatį Dievą“. Atliko A. Patupienė, V. Janulis, N. Skidzevičius ir V. Ratkevičius. Tai šiurpus ir liūdnas, sielos gelmes veriantis šauksmas, kuris galėjo sukresti kiekvieną, kas atydžiai klausėsi. Šiuo vaizdeliu ir baigėsi programa. Po jos padėkos žodį tarė Augustinas Kubilius, o sukviesti į sceną programos dalyviai buvo apdovanoti gėlėmis. Užsklandai, visi kartu sugiedojome „Apsaugok, Aukščiausias“ ir keliavome namo, o programos dalyviai ir padėjėjai buvo pavaišinti darbščiuju ponių paruošta vakariene.

Baigiant, reikia pasidžiaugti, kad lietuviškas žodis vis dar tvirtai skamba mūsų tarpe, kad bent žilagalviai taip gausiai susirinko jo pasiklausyti! Padėka priklauso ateitininkams sendraugiams, ir gausiems ilgos programos dalyviams už įdėtą darbą, idėjas ir perdavimą mūsų - publikos malonumui. Kaip ilgai dar bus galima tęsti tokius parengimus, nežinia, bet norėtusi, kad jie dar daug metų mus džiugintų. V.V.

*Akis ne motina užspaudė,
Prie kapo neverkė sesuo.
Kovos lauke patrankos gaudė,
Raudojo rūškanas ruduo - - -*

Dim. kpt. Žukauskas

LIETUVOS KOVOTOJUI

*Kareivi, Lietuvos kovotojau,
Už savo krašto laisvę žuvs!
Senai, senai tu apraudotas jau,
Kaip gyvas, amžinas lietuvis.*

*Ne žodžiais juk narsiai kovojai tu
Už ateitį tėvynės šviesią.
Ginklu juk gyneis nuo pavojų tų,
Kurie klastos tau ranką tiesė...*

*Garbingas Lietuvos kovotojau,
Tu rodyk ateitin mums kelią,
Kaip jėgą triuškindi pavojų tų,*

*Kurie dar smaugia mūsų šalį.
Atgimk kartos jaunosios širdyje:
Šventos kovos ugnim uždek tu ją!*

PADEKA

*Gyvenimas praeina,
Gyvenimas kartoja,
Kartojant laiko dainą,
Džiaugsmo, kančioj, pavojuose.*

Pooperacinės mano kančios metu, kunigui daktarui Pranui Daukniui, suteikusiam man Religinę Vilties Paguodą, Monikai Sodaitienei, Feliksui Sodaičiui, Daliai Sodaitytei-Davidson, Jonei ir Viliui Zitkevičiams, lankiusiems mane ligoninėje ir namuose; Tėviškės Aidų redakcijai, administracijai, ekspeditoriams ir visiems, kas raštu, telefonu, Aukščiausiajam padedant, lengvino mano negalią, nuoširdžiai dėkoju.

Juozas Mikštas

Didžiai Gerbiamas, Brangus Bendradarbi

Nuoširdžiausiai dėkojame Jums už dovanas iš Australijos, kurias mums atvežė gerb. p. Bronius Stašionis. Gavome:

- 1) Lietuvių Tautos Fondo Australijoje (A.Kramilius) 1,600 AD;
- 2) Sidney, Australia, Lietuvių biblioteka (Br.Stašionis) 500 AD;
- 3) Br.Stašionis savo žmonos Liudos atminimui 1,000 AD;
- 4) Vanda Monika Narušienė Cronulla, Australia 50 AD. Viso 3,150 AD.

Tai didelė, Jūsų malonaus tarpininkavimo dėka gauta pagalba, kuriant naują našlaičių globos sistemą Lietuvoje. Atleiskite, kad mano atsakymas Jums yra kiek uždelstas. Čia buvo daug visokių rūpesčių ir reikalų.

Ponas Bronius Stašionis mane aplankė du kartus. Buvo labai malonu susipažinti ir pasitarti.

Visų aukotojų sąrašai, kuriuos mums atsiuntėte liks mūsų archyve. Jų atminimas bus įamžintas našlaičių maldoje.

Visiems klausiantiems galite paaiškinti, kad Pagalbos Fondas „Vaiko Tėviškės Namai“ yra organizacija, oficialiai įregistruota Lietuvos Teisingumo Ministerijoje. Tai yra pilnateisis juridinis asmuo. Ji turi savo rublinę ir valiutinę sąskaitą Lietuvos Banko Kauno skyriuje. Dabar jau ir Lietuvos bankai moka palūkanas. Kartais net labai dideles. Bet ekonominė padėtis yra labai nenusistovėjusi. Kainos yra siaubingai iškilusios, kartais net šimtą ir daugiau kartų. Kaip bus, kai sulauksime litų - niekas nežino. Visa laimė, kad drauge kyla ir dolerio kainos. Dabar

už vieną USA dol. Lietuvos bankas jau moka 200 rublių.

Dėkojame Jums, kad sutinkate būti Pagalbos Fondo „Vaiko Tėviškės Namai“ įgaliotiniu Australijoje. Ant atskiro lapo siunčiu Fondo Valdybos Igaliojimą. Mūsų laukia dar labai didelis ir sudėtingas darbas. Dėl to tikrai būtume dėkingi, jei sulauktume daugiau rėmėjų ir bendradarbių iš Australijos. Mielai jų vardu pavadinsime atskirus namus. Tik prašome mus suprasti, kad dabar nėra galima tiksliai nustatyti jų kainos. Tikrą namo kainą bus galima pasakyti tik tada, kai jis bus pastatytas. Bet ir mažesnės aukos bus ryškiai atžymėtos kaimų pastatuose. Visi stambesni aukotojai bus mūsų organizacijos garbės nariai ir Vaikų kaimų garbės piliečiai. Kaimuose bus visada

laukiami kaip brangūs svečiai.

Investuoti į vaikus visada apsimoka, nes vaikai yra tautos ateitis.

Siunčiu Jums informacinį lapelį apie dabartinius mūsų darbus bei rūpesčius.

Prašau perduoti mano linkėjimus prelatui P.Butkui, padėkokite ypač Vandai Monikai Narušienei, kuriai negaliu parašyti, nes neturiu adreso, pasveikinkite mielą Br. Stašionį, kuris mus padrąsino savo apsilankymu, ir visus kitus bendradarbius bei rėmėjus.

Be Jūsų pagalbos mes esame bejėgiai, nes darbas yra tikrai didelis ir sudėtingas.

Linkiu Dievo palaimos Jums ir visai Jūsų šeimai.

Su nuoširdžiu dėkingumu.

Jūsų, Kun. V. Kazlauskas

PRANEŠIMAS

Geelong'e pagal seną tradiciją, Kristaus Gimimo šventėms artėjant kviečiame visus į mūsų ruošiamą prieškalėdinį pobuvį „Christmas break-up party“.

Kuris įvyks š.m. gruodžio 5 d. 6 val. vakaro Geelong'o Lietuvių Namuose, 128 Dour St., North Geelong.

Vakarienės kaina švediškam stalui „Smorgasbord“ tik \$8 nuo asmens, o vaikams ir tautinių šokių grupės šokėjams nemokamai.

Tuo pačiu mūsų atžalynui palinkėsime laimingos kelionės vykstantiems į Lietuvių Dienas Sydney.

Pagal seną tvarką atvyks ir

Kalėdų Senelis, o jaunimas pašoks keletą šokių. Kas norės dovanėles perduoti Kalėdų Seneliui, užrašykite aiškiai vaiko vardą ir palikite pas šeimininkes prie bufeto.

Valdybai reikalinga žinuoti suaugusių ir vaikų skaičių dėl maisto ir vietų, tai maloniekite iš anksto užsirašyti pas Irmgardą Gailiuvienę telefonas 21 4235 ir tautinių šokių vadovė Birutė Liebick 22 1205.

Gerimais kiekvienas apsirūpina pagal skonį. (BYO). Kviečiame visus skaitlingai dalyvauti, tik nepamirškite laiku užsirašyti, tuo palengvinsite šeimininkės darbą.

Geelong'o Lietuvių S-gos Klubu valdyba

Pranešimas

Kariuomenės šventės minėjimas Melbourne įvyksta lapkričio 22 d., sekmadienį, sekančio tvarka:

Iškilmingos pamaldos šv. Jono bažnyčioje 12 val. Organizacijos kviečiamos dalyvauti su vėliavomis.

Tolimesnė minėjimo tąsa vyksta Lietuvių Namuose. Pradžia 2.30 val. p.p. Laukiame gausaus atsilankymo.

LKV S-gos Ramovė
Melb. skyriaus valdyba

Į SALE VISI!

Prieškalėdines pamaldas ir Lietuvos Kariuomenės šventės minėjimą ruošia Sale seniūnija lapkričio 21 d. šeštadienį 12 val. Seselių Our Lady of Sion bažnyčioje: 341 York St., Sale. Pamaldas aukos kun. dr. Pranas Dauknys. Popamaldų Kariuomenės šventės minėjimas: 12 Trood St., Sale. Bus įdomi naujo svečio paskaita, pasidalinsime įspūdius su grįžusiais iš Tėvynės Lietuvos. Pasidalinsime Kūčių plotkelėmis. Aukos rinksime Prisikėlimo bažnyčios Kaune atstatymui. Bus turtinga loterija ir bendros vaišės. Laukiame visų!

Seniūnė

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Vėlinių Oktavoje lapkričio 7 d. buvo aplankytos kapinės, kur palaidota dauguma lietuvių. Fawkner kapinėse prie Prelato Prano Vaserio kapo susirinko apie pora šimtų lietuvių pasimelsti už mūsų mirusius. Kun. Pr. Dauknys pravedė apeigas pagal Lietuvos Vyskupų nustatytą apeiginą ir maldas baigėme skambiai visiems giedant „Marija, Marija“ ir Lietuvos himną, kartu prisimenta ir visus žuvusius už Tėvynės Lietuvos Laisvę. Paskui buvo pašventinti naujai pastatyti antkapiai dailaus granito vienas už kito gražesni, po kuriais ilsisi Vincas Žiogas, Vytautas Miliuskas, Zigmantas Jokubaitis, Teresė Bikulčienė, Stefanija Raudienė ir Borisas Dainutis - šis senosiose Fawkner kapinėse.

New Cheltenham kapinėse lietuvių mirusių atminimui apie 30 lietuvių susirinko tą pačią lapkričio

7 d. popietę prie Birutės Bužinskienės kapo ir čia pagal Lietuvos Vyskupų apeiginą kun. Dauknys pravedė maldas ir jas baigėme giesmėmis. Taip visur lietuvių tarpe yra gyvas mirusiųjų atminimas ir nemirštanti pagarba savo artimiesiems ir Tautos gynėjams.

Vladas Bosikis Lietuvių Klubo pirmininkas ir LKVS Ramovės pirmininkas, lapkričio 8 išvežtas į Austin ligoninę operacijai. Kad operacija gerai pasisektų ir vėl greitai pasveiktų, Teresė ir Juozas Jurgelaičiai užprašė šv. Mišias, kurios buvo aukotos pas mus lapkričio 9 d. Vladui Geros sveikatos visi linkime.

Geelonge lietuviškos pamaldos lapkričio 22 d. sekmadienį yra Kristaus Karaliaus šventė. Šv. Mišios 9.30 val. šv. Jono bažnyčioje.

Kūčioms plotkelių-kalėdaičių sekmadieniais galima gauti prie bažnyčios pas Juozą Jurgelaitį, savaitės metu - Parapijos namuose.

Vilniaus Kraštas Kernavės Tuntas

Lietuvių Skautų Sąjungos
Australijos Rajono Vadijai
Australijos Rajono vadeivai
s. Narcizui Ramanauskui

Sveikiname visas seses ir brolius Vytauto Didžiojo karūnavimo dienos proga! Ši diena, tai ne tik gražus atsiminimas iš gilios praeities, suteikiantis mums pasitikėjimą savimi ir meilę savo tautai, bet, tai ir Padėkos diena, kadangi šią dieną gimė Sv. Mergelė Marija.

Viso „Kernavės“ tunto vardu norime padėkoti visai Australijos rajono vadijai už sutelktą moralinę ir dvasinę vadovų paramą. Džiaugėmės kartu keliaudami ir skautaudami su vyresnėmis sesėm Danute Baltutyte bei skautais vyčiais Aidu ir Vytu Antanaičiais ir sese Marina Coxaite.

Taip pat buvo labai naudingi v.s. Henriko Antanaičio patarimai ir paskatinimai, nes mums dar gerokai trūksta patirties, kurią Jūs sukauptė per ilgus skautavimo metus ir daugybę stovyklų, ir skautiškų renginių. Vertinam ir vertinsim visus, kurie kartu su mumis norės dirbti, džiaugtis ir liūdėti!

Dėkojame „Džiugo“ tuntui ir jo tuntininkei ps. Birutei Prašmutaitei už brangią dovaną vaikų namams, kurios tikrasis įvertinimas yra vaikų džiaugsmas ir šypsėnos. Vaikų namus parėmė \$100 auka ir brangus brolis ps. Jonas Vizbaras. Už šiuos

pinigus žadame pirkti vaikams patefoną ir komplektą plokštelių su lietuviškų pasakų įrašais.

Niekad nepamiršim ir Jūsų, broli Narcizai, tų valandų ir šaunių pokalbių, kurie įkvėpė tolimesniam rimtam darbui.

Dėkodami už viską tikimės, kad ir mes galėsime kažkaip Jums už viską atsidėkoti. Galbūt yra knygų ar kokių kitų dalykų, kuriuos galėtumėme Jums atsiųsti. Tikime, kad dar artimiau susipažinsime Jubiliejinės stovyklos metu. Galime pasiūlyti, kad mūsų tuntas galės šefuoti Australijos rajono skautų vieneta atvykstantį į Jubiliejinę stovyklą Lietuvoje.

Taip pat iš anksto kviečiame visus brolius ir seses skautus dalyvauti „Kernavės“ tunto Jubiliejinėje stovykloje, kadangi kiti metai - tai bus penkti metai iš eilės, kai mes stovyklaujame Kernavėje. Datą patikslinsime vėliau, bet, aišku, kad „Kernavės“ tunto stovykla bus prieš Jubiliejinę stovyklą.

Tad dar kartą dėkojame Jums už visokeriopą paramą ir tikimės netrukus susitikti!

Geros Jums kloties ir gero vėjo!!!
Su meile ir pagarba

„Kernavės“ tunto tuntininkas s.v. Vygantas Kiulky, Centrinis paštas a/d 139, 2000 Vilnius, Lietuva.

Adjutantė s. Monika Girčytė, D.Poškus 57-3, 2004 Vilnius, Lietuva.

Gerb. Redaktorai,

Norėtumėme atkreipti Jūsų ir Jūsų redaguojamo laikraščio skaitytojų dėmesį, kad „Tėviškės Aidai“ Nr. 43 išėjusiam lapkričio mėn. 3 d. atspausdintame laiške - „Gerbiamos Džiugo Tunto vyresnės skautės“ rašyto Evelinos mamos p. Zitos Urbonavičienės 1992 m. rugsėjo mėn. 18 d. yra netikslumų kas liečia finansavimą invalidų vežimėlių nupirkimą Vokietijoje. Rašoma, kad „vežimėlių nupirko Kauno Vaikų Invalidų Draugija už Australijos lietuvių surinktas lėšas, kurias atvežė gerb. p. Zemkalis“.

Ištikrųjų vežimėliai buvo nupirkti už Socialinės Globos Moterų Draugijos Melbourne surengtos mugės metu 1991 m. lėšas.

G.Zemkalis sutiko paimti ir nuvežė Draugijos duotą jam įgaliojimą Kauno Vaikų Invalidų Draugijai, kuriame Draugija paskyrė \$5,500 vežimėlių nupirkimui.

Jaučiames užgautos nutylint mūsų vardą ir pastangas padėtas lėšoms sukelti. Beto turim pareigą painformuoti visuomenę, kur mes sukeltas lėšas išleidome.

Su pagarba,
Socialines Globos Moterų
Draugijos valdyba

Australijos Lietuvių Dienos PROGRAMA

Šeštadienis - gruodžio 26 d.

3.00 Atidarymas, Bankstown Civic Centre
7.30 „Žvelsa“ koncertas, Bankstown Civic Centre

Sekmadienis - gruodžio 27 d.

1.00 ALD ir Sporto Šventės atidarymo šv. Mišios, St. Mary's Cathedral
3.30 Sporto Šventės atidarymas, Condell Park
8.00 „Harbour Cruise“

Pirmadienis - gruodžio 28 d.

9.00 Kultūros Tarybos renginys, Lietuvių Klubas
1.00 Meno parodos atidarymas, Bankstown Civic Centre
2.30 Literatūros popietė, Bankstown Civic Centre
7.30 Tautinių Sokių Šventė, State Sports Centre, Homebush

Antradienis - gruodžio 29 d.

9.00 ALB Tarybos sesija, Lietuvių Klubas
9.30 Mokytojų konferencija, Lietuvių Klubas
7.30 Jaunimo koncertas, Bankstown Civic Centre

Trečiadienis - gruodžio 30 d.

9.00 ALB Tarybos sesija, Lietuvių Klubas
10.00 Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos susirinkimas, Lietuvių Klubas
7.30 Dainų Šventė, Bankstown Civic Centre

Ketvirtadienis - gruodžio 31 d.

3.00 Sporto Šventės uždarymas, Condell Park
8.00 Naujų Metų balius, Bankstown Civic Centre

Meno Paroda atidaryta

Sekmadienį	27/12	3.00-5.00 (preview)
Pirmadienį	28/12	11.00-5.00
Antradienį	29/12	11.00-7.00
Trečiadienį	30/12	11.00-7.00

Adresai

St. Mary's Cathedral - cnr Cathedral & College Sts., Sydney
Bankstown Civic Centre - The Mall, Bankstown
Lietuvių Klubas - 16 East Terrace, Bankstown
State Sports Centre - Homebush, Australia Ave.
Bankstown Basketball Stadium - Third Ave., Condell Park

Bilietai kainos

„Žvelsos“ koncertas - suaugusiems \$15, vaikams (16 metų ir žemiau) \$10,
Tautinių Sokių Šventė \$12 ir \$8,
Jaunimo koncertas \$10 ir \$8,
Dainų Šventė \$12 ir \$8,
Literatūros popietė \$8 (visiems),
Naujų Metų balius \$38 su vakariene, \$18 be vakarienės

ALD Inf.

NAUJŲ METŲ BALIUS

Mūsų kultūros ir sporto šventė - Australijos Lietuvių Dienos - užbaigsime puikiu Naujųjų Metų Sutikimo Baliumi. Visi kartu džiaugsimės gerai pavykusiomis dienomis ir Sporto Švente ir linksmai sutiksime 1993-sius!

Balius įvyks Bankstown Civic Centre, gražioj, vėsioj salėje, kur sutilpsime visi. Raginkim draugus, gimines, pažįstamus baliuje dalyvauti - kuo daugiau, tuo linksmiau! Atvykite visi kas tik galite, tikrai nenusivilsite.

Bilietus ir stalus bus galima užsisakyti nuo gruodžio 1 d. pas balius organizatorę Ireną Zakarauskienę. Stalai bus rezervuojami pagal užsakymo eilę ir tik užmokėjus už bilietus. Bilietus bus galima atsiimti Lietuvių Klube prieš balių arba norint gauti anksčiau, prašom pridėti voką su pašto ženkle. Čekius rašyti „Australian Lithuanian Festival“ vardu.

Bilietai kaina (įskaitant šampaną) su vakariene \$38, be vakarienės \$18. Be vakarienės bilietai skaičius ribotas (200). Visais balius reikalais kreiptis į Ireną Zakarauskienę, 77 Moxham Rd., Winston Hills, NSW, 2158. Tel. (02) 639 6744.

Nuoširdžiai kviečiame visus ir iš visur atsilankyti
į Melbourne „Dainos Sambūrio“ ruošiamą

Metinį koncertą

kuris įvyks š.m. gruodžio mėn. 6 d. 2 val. 30 min. p.p.
Melbourne Lietuvių Klubu namuose.
Programoje negirdėtos dainos, kalėdinės giesmės pritariant kanklių ansambliui ir įsijungiant visiems klausytojams.
Įėjimas \$10. Jaunuoliams iki 15 m. amžiaus veltu.
Laukiame visų, o ypatingai jaunimo!

Sambūrio valdyba

Jie dirbo Lietuvos pogrindyje

(Tęsinys iš „T.A.“ Nr. 43)

Česlovas Kišonas - Partizaninių Dokumentų rinkėjas

Prieš atšviečiant ir padarant partizaninio ir pogrindinio judėjimo dokumentus, pirmų pirmiausiai juos reikia surasti, surinkti ir tinkamai paruošti tolimesniam darbui. Vienas iš tokių nepavargstančių darbuotojų yra kauniškis Česlovas Kišonas, buvęs tremtinys ir dabar priklausantis Lietuvos Tremtinių S-gos vadovybei. Jo namai yra taip pat pilni įvairiausių jo ir kitų šį darbą dirbančių žmonių, pogrindinės medžiagos. Jis ir dar keli pasišventę šiam darbui žmonės, renka medžiagą ne tik apie partizaninį judėjimą, jų darbus, pogrindinę veiklą, bet taip pat renka sąrašus ir buvusių Lietuvos išdavikų, medžiagą apie pragaistingus strībų darbus, jų įvykdytus nusikaltimus įvairiose Lietuvos vietose, buvusių žiaurius saugumiečius ir kitus parsidavėlius, dėl kurių kaltės buvo iššudyta daug partizanų ir nekaltų žmonių, bei tūkstančiai ištremtų į Sibiro vergoves. Pas jį aš mačiau filmą, kur su specialiu detektorium buvo surasta žemėje pakavotas pieno bidonas ir dabar po 40-ties metų jis buvo atkastas. Ten buvo sudėta vieno partizanų štabo dokumentai ir kiti, dabar jau istoriniai popieriai. Gaila, kad vienas šio bidono šonas jau buvo surūdijęs ir dalis dokumentų sušlapę ir apgedę. Gaunami ir dabar nurodymai kur anksčiau buvo pakasti partizanų dokumentai. Tik gaila, kad ne visur prie jų galima prieiti, tačiau darbas visą laiką vykdomas ir daugelis dalykų atrandama. Didelį ir svarbų darbą atlieka šie buvę tremtiniai ir dar gyvi išlikę partizanai, dalyvavę anais priespaudos laikais, kovoje už Lietuvos laisvę. Tik, kaip pasakė man Č. Kišonas, visam šiam darbui labai truksta lėšų, o jų gauti yra labai jau sunku.

Paklausiau šio buvusio tremtinio ką jie mano daryti su visais tais išdavikų, saugumiečių ir strībų sąrašais? Atsakė jis: „Žinias renkame ir jų turime tikrai nemažai. Daugelis tų žmonių yra yra numirę, nusižudę ir prasigėrę. Šiuo metu Lietuvoje dar nėra tikrų įstatymų ir vėliau, kai jie bus priimti ir turėsime savo konstituciją, tuos pačius didžiausius nusikaltėlius mes kelsime į viešumą. Kelios valandos praleistos Č. Kišono namuose ir matant tą daugybę nuotraukų ir kitų vaizdų, kai būdavo išniekinami partizanų lavonai, kai iki

Rašo Antanas Laukaitis

neatpažinimo sumušti jie būdavo pamesti turgaus aikštėse, kaip jau dabar jie yra perlaidojami ir ištraukiami iš masiniai sumestų duobių, šurpuliais kratė mane ir mintyse sau galvojau, kokie mes buvome laimingi to viso nepergyvenę ir nematę. Todėl pagarba yra visiems tiems, kurie šiandien pasauliui parodo tuos buvusius okupantų žiaurumus ir į viešumą iškelia žuvusių Lietuvos herojų darbus. Mes visais būdais turime padėti ir remti jų tuos sunkius darbus.

Kultūrininkas Edmundas Volungevičius

Malonu buvo susipažinti ir su šiuo tyliu, didelės erudicijos, labai aktyviu žmogumi. Jis yra Šaulių S-gos, Nepriklausomybės partijos, Politinio konsultacinio seimo narys, aktyvus sportininkas, įkūręs pirmąjį Lietuvoje atletinę gimnastikos „Sakalas“ klubą, kuris ir dabar veikia, nors okupaciniais laikais kultūrizmas buvo draudžiamas, todėl buvo prisidengta šiuo vardu. Be viso to, jis labai domisi ir politika ir yra didelis kolekcionierius. Dar mokykloje už tėvų duotus pinigus nusipirkti sumuštiniai, jis pirkdavo knygas ir dabar turi virš 10,000 knygų biblioteką, kurios daugelį knygų komunistiniais metais teko slėpti. Jis turi daug Lietuvos karinių apdovanojimų, ordinų, išsaugojo 9-jo ir 6-jo kariuomenės pulkų originalias vėliavas. Okupantų skriaudas jam teko labai anksti patirti, nes tik pasirodžius pirmiesiems rusų kariuomenės daliniams, Pumpučių kaime prie Šiaulių, buvo sušaudyti jo seneliai, jų šeimos kaimynas ir jų sūnus bei dukta. O jie buvo tik paprasti

ūkininkai. Įdomiai jis pasakojo apie Aukščiausios Tarybos deputatę V. Jasukaitytę, kurios tėvas (tikroji pavardė K. Balčiūnas) buvo jų kaimynas ir okupaciniais laikais aršus strības, todėl kad nepakenktų dukrai, ji išsivežė jį į Vilnių, kai prieš tai jis E. Volungevičiui atverė savo širdį ir daug ką iš anų laikų papasakojo. Įdomiai jis pasakojo ir apie rašytoją M. Karčiauską, kuris dirbdamas „toje geroje vietoje“, darė pas jį kratą, tardė ir buvo atėmęs vėliavas ir daugelį tuo laiku uždraustų knygų. Vėliavas jis dabar atgavo, bet knygos dar ir dabar jam nėra gražintos.

Visas savo kolekcijas jis nelaiko namuose uždaręs, bet yra surengęs eilę religinių, pedagoginių, karinės tematikos, antitarybinių knygų ir specialias parodas mokykloms. Jis taip pat yra vienas iš Sporto muziejaus organizatorių.

Politiniame gyvenime E. Volungevičius mano, kad dabartinė visuomenė yra neaktyvi. Negalima sėdėti nieko neveikiant. Atgavus pilną Nepriklausomybę galima bus atsikvėpti. Gi dabar, daugumas žiūri tik savų interesų. Tautai dabar reiktų daugiau Basanavičių, Kudirkų ir kitų buvusių Lietuvos patriotų, kurie turėdami geras profesijas, galėjo gerai gyventi, o tačiau jie visus savo jėgas atidavė Lietuvai. Būdamas pedagogas, jis mano, kad iki šiol dar Lietuva neturi savo tautinės mokyklos, tačiau ją reikia kuo greičiau sukurti. Į tą darbą reikia įtraukti jaunus mokytojus. Pedagogas, kaip ir kunigas, su pasiaukojimu turi dirbti kitiems. Mokytojo pareiga yra vaikus ir išauklėti, ir juos padaryti gerais ir dorais Lietuvos piliečiais. Baigdamas malonų pasikalbėjimą, šis tylusis Lietuvos kultūrininkas pasakė: „Kokia bus mūsų mokykla, tokia bus ir Lietuvos ateitis.“

PERTHAS

Kariuomenės šventei artėjant

Kiekvienais metais švenčiame 1918-tųjų metų Lietuvos kariuomenės atkūrimo šventę, bet dažnai neužsimename apie senovės laikų kovas ir jų karius.

Daug heroškumo parodė Pilėnų kunigaikštis Margiris apsuptas kryžiuočių. Nenorėdamas patekti nelaisvėn, su visa pilies įgula susidegino. Nei žodžiu nepaminime didelių mūsų prie Durbės, Salės ir Žalgirio. Po Vytauto Didžiojo mirties, didelės kautynės vyko prie Ukmergės, Pabaiske. Ten kovojo dėl Lietuvos sosto katalikas Žigimantas Kestutaitis ir stačiatikis Švitrigaila Algirdaitis. Žigimantas, padedamas lenkų, kovą laimėjo. Dėl to, ir šiandien esame katalikai. Vėliau, karai su švedais ir sukilimai prieš caro okupaciją. Sukilimams vadovavo kunigai ir bajorai. Kai Lietuvos žmonės jungėsi į sukilėlių gretas, jiems buvo paaiškintos sunkios sąlygos: turi atsisveikinti negrįžtamai, bus basi, apiplyšę, sušalę ir alkani; o jei pabėgs, tai jiems grės mirties bausmė. Bet jie to nepabūgo: į sukilėlių eiles stėjo darbininkai, kumečiai ir bajoraičiai. Nors sukilimai buvo pralaimėti, bet jie nutiesė kelią į šviesesnę ateitį: buvo panaikinta baudžiava ir suorganizuotas lietuviškų knygų spausdinimas Prūsijoje, kurias knygnešiai slaptai gabeno į Lietuvą; Vyskupo Valančiaus dėka, Lietuvoje buvo įsteigtos slaptos mokyklos. Tų įvykių dėka, daug žmonių išmoko skaityti lietuviškai. Tai buvo kelio pradžia į Lietuvos nepriklausomybę. 1918 m. iš visų Lietuvos kampų žmonės stėjo savanoriais į karių gretas ir iškovojo laisvę, kuria Lietuva džiaugėsi virš 20 metų. Darbštus tautiečiai atstatė nuniokotą kraštą: buvo pasivyti kultūringi kraštai.

1940 m. rusai-komunistai vėl užgrobė kraštą, panaikino Lietuvos kariuomenę, o jos vadus, kurie nesuspėjo pabėgti, nukankino, sušaudė ar ištremė į Sibirą. Kitus vokiečių-rusų karui, lietuviai vėl stėjo ginti Lietuvą; buvo atstatyta Nepriklausomybė, bet vokiečiai okupantai ją panaikino, o laisvos Lietuvos vadus sukišo į kacetus.

Vokiečiams pralaimėjus karą, Lietuvą vėl okupavo sovietų armija. Vėl prasidėjo žmonių naikinimas ir deportacijos. Daug lietuvių pabėgo, o daug jaunų vyrų ir moterų išėjo į miškus. Tūkstančiai paaukojo gyvybes kovodami prieš okupantą. Tų karių dėka, Lietuva turi mažiau kolonistų negu Estija ir Latvija.

Po 50 okupacijos metų, įvyko stebuklas: beginkliai vyrai ir moterys gynė televizijos bokštą, parlamento ir spaudos rūmus. Sužvėrėję okupantai žudė lietuvius, daužė šautuvų buožėmis ir traiškė tankais. Kovotojų kraujas vėl iškovojo Lietuvai nepriklausomybę ir vėl buvo atkurta Lietuvos kariuomenė. Tad lenkime galvas už žuvusius karius.

Tegyvuoją atsikūrusi Lietuvos kariuomenė!

Prašome atsiliepti

Skambinti telefonu 874 6266, kurie žino apie brolius KASULAITIS Juozas, gimęs 1921 m. ir Kasulaitis Kostas, gimęs 1925, arba jų vaikus.

POSTUP TRAVEL

kviečia visus atsilankyti mūsų kelionių biurą,
902 Mt Alexander Road, Essendon, Vic, 3040.

Paruošime jums kelionę į Rytų Europą ir atgal - pakvietimus, vizas, apsidraudimą ir t.t.

Siūlome geras kainas kelionėms į Europą ir atgal ir į kitus pasaulio kraštus.

Prašome skambinti Sonia, Mary arba Margaret, kurios sutvarkys visus jūsų kelionės reikalus.

Telefonas 370 3022, Fax 370 5361

(Leidimo nr. 30018)

Melbourno Džiugo Tunto Vilkiukai rikiuojasi lietuviškom pamaldom Šv. Jono bažnyčios kieme. Toliau šalia - Vilkiukų draugininkas sk.v.kand. Juozas Lukaitis.

PERFECT PARCELS

Siuntiniai į Lietuvą
Jūsų sudėtus
geriausius paketus/
siuntinius pasiūšime
tiesioginiai į Lietuvą:

Laivu - \$4 už kg
Oru - \$6.50 už kg

Melbourne:
253 Flinders Lane
tel. 654 1400

Sydnejuje:
72 Campbell St.
tel. 212 5077

CONTAL
TRAVEL